

4. Лильин ЕТ, Цека ОС. Комплексная реабилитация детей и подростков с артериальными гипертониями и гипотониями Королев. Москва: ОАО “Издательство “Медицина””; 2007.
5. Миллюкова ИВ, Евдокимова ТА. Большая энциклопедия оздоровительных гимнастик. Москва: Сова; 2007.
6. Крапивіна К, Мусієнко О, Савка І, Хома С. Реабілітація хворих на вегето-судинну дистонію засобами дихальної гімнастики. 2006.
7. Сердюк НМ, Вакалюк ОС, Стасишин ОС. Внутрішня медицина: Терапія: Підручник; Київ: Медицина; 2007.

References:

1. Amosova EN. Neurocirculatory dystonia. In the book: Clinical cardiology. Kiev: Zdorovia; 2002.
2. Анукин ВВ, Курочкин АА, Кущныр С. Neurocirculatory dystonia in adolescents. Moscow: Tver; 2000.
3. Dubrovskiy VY. Therapeutic physical culture (kinesitherapy). Textbook for high schools. Moscow: Humanyt. yzd. tsentr VLADOS; 1998.
4. Lylyn ET, Tseka OS. Complex rehabilitation of children and adolescents with arterial hypertension and hypotension Korolev. Moscow: ОАО “Yzdatelstvo “Medytsyna””; 2007.
5. Myliukova YV, Evdokymova TA. A great encyclopedia of health-improving gymnastics. Moscow: Sovo; 2007.
6. Kravivina K, Musiienko O, Savka I, Khoma S. Rehabilitation of patients with vegetative-vascular dystonia by means of respiratory gymnastics. 2006.
7. Serdiuk NM, Vakaliuk OS, Stasyshyn OS. Internal medicine: Therapy: Tutorial; Kiev: Medytsyna; 2007.

Цитування на цю статтю:

Ніколенко ОІ. Теоретичні основи застосування засобів фізичної реабілітації хворим на вегето-судинну дистонію. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. 2018 Трав 24; 29: 53–57.

Відомості про автора:

Ніколенко Олександр Іванович – старший викладач кафедри здоров'я людини і фізичної реабілітації Національного університету водного господарства та природокористування (Рівне, Україна)
e-mail: o.i.nikolenko@nuwm.edu.ua

Information about the author:

Nikolenko Oleksandr Ivanovych – Lecturer in the Department of Human Health and Physical Rehabilitation National University of Water and Environmental Engineering (Rivne, Ukraine)

УДК 796.8

doi: 10.15330/fcult.29.57-63

Артур Палатний

КРИТЕРІЙ ВІДБОРУ УЧАСНИКІВ ЮНАЦЬКИХ ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР В ЗМАГАННЯХ У ГРУПІ СПОРТИВНИХ ЄДИНОБОРСТВ (теоретична стаття)

Мета дослідження – з'ясувати вимоги до відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор у групі спортивних єдиноборств. Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних наукової та методичної літератури і джерел інформаційної мережі Інтернет, аналіз документальних матеріалів. Утворення змагань Юнацькі Олімпійські ігри є визначальним у структурі олімпійського руху. Залучення до них юних спортсменів різних країн світу зумовлює необхідність вивчення критеріїв допуску до зазначених змагань. Критерії допуску зі спортивних єдиноборств зі сторони організаторів Юнацьких Олімпійських ігор є мінімізованими та сконцентровані на досягненнях спортсменів у провідних змаганнях здебільшого останнього року перед іграми. На національному рівні спостерігається значна варіативність вимог до потрапляння до складу юнацьких збірних команд зі спортивних єдиноборств та участі в Юнацьких Олімпійських ігор. У боксі, боротьбі (вільній та греко-римській) до збірної потрапляють переважно всі українські молодіжні ігор, у тхеквандо проводяться окремі кваліфікаційні змагання та об'єктивно складна, варіативна та “роздута” система відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор представлена у фехтуванні. На національному рівні спостерігається значна варіативність вимог до потрапляння до складу юнацьких збірних команд зі спортивних єдиноборств та участі в Юнацьких Олімпійських ігор. У боксі, боротьбі (вільній та греко-римській) до збірної потрапляють

переможці всеукраїнських молодіжних ігор, у тхеквандо проводяться окремі кваліфікаційні змагання та об'єктивно складна, варіативна та "роздута" система відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор представлена у фехтуванні.

Ключові слова: юнацькі олімпійські ігри, допуск, спортивні єдиноборства.

The emergence of a new sports phenomenon, which has an implied significant social effect, stipulates for the necessity of implementation of certain scientific developments, the requirements for athletes admission to competitions in the category of the Olympic combat sports within the framework of Youth Olympic Games.

The purpose of the study is to elucidate the requirements for the selection of Youth Olympic Games participants in the category of combat sports. Methods of the study are as follows: theoretical analysis and synthesis of the data presented in scientific and methodological publications and Internet information sources, analysis of documentary materials.

The structure of the sets of awards in combat sports at the Olympics during the current stage of the development of the Olympic movement is not standardized. Systemic factors for its forming might be as follows: introduction of new sports to the Olympic programme; holding of combat sports competitions for females in fencing (1924); judo (1992); taekwondo (2000); freestyle wrestling (2004); boxing (2012); karate (2020); total increase of awards from 4 to 63 sets.

The Youth Olympic Games competition's emergence is of great significance in the structure of the Olympic movement. Involving young athletes from different countries of the world necessitates studying and elaboration of the admission criteria for these competitions. The Combat sports eligibility criteria introduced by the organizers of the Youth Olympic Games are minimized and focused mainly on the results of athletes in leading contests achieved mostly during the year previous to the Games. At the national level a significant variability in the requirements for the entry to the junior Combat sports national team as well as the Youth Olympic Games participation could be observed. The winners of all-Ukrainian youth games are admitted to the boxing and wrestling (freestyle and Greco-Roman) national teams. Taekwondo holds its separate qualifying competitions. Fencing is regulated by an objectively complicated, not unified and unreasonably "bloated" system for selecting participants to Youth Olympic Games.

Key words: Youth Olympic Games, eligibility, Combat sports.

Постановка проблеми та аналіз результатів останніх досліджень. Розвиток олімпійських видів спорту є пріоритетним напрямом національної політики у сфері фізичної культури та спорту України [4, 5, 11, 14]. Досягнення українських спортсменів із різних видів спорту є суспільним надбанням, зокрема значний розголос набувають перемоги наших спортсменів в змаганнях з олімпійських спортивних єдиноборств (бокс, фехтування, дзюдо, карате тощо). Проте якісна підготовка спортсменів передбачає акцентовані тренувальні та змагальні впливи не лише на етапі максимальної реалізації індивідуальних можливостей, але й на попередніх етапах багаторічної підготовки [6, 9, 10]. У цій структурі визначальним є створення змагань Юнацькі Олімпійські ігри та залучення до них юних спортсменів різних країн світу [11]. Це зумовлює необхідність вивчення критеріїв допуску юних спортсменів до зазначених змагань.

Серед загалу наукової інформації галузі фізичної культури та спорту визначення історичних аспектів розвитку олімпійського спорту займає чільне місце. Увага багатьох фахівців була зосереджена на висвітленні питань Олімпійського руху в Україні [2, 4, 5, 14, 15]. Наявна певна частина досліджень які спрямовані на вивчення питань власне пов'язаних з Юнацькими Олімпійськими іграми [1, 2, 3, 15]. Спостерігається певне зацікавлення питаннями розвитку олімпійського спорту зі сторони державних інституцій, що пов'язане із проведенням нормативно-правової підтримки різних аспектів діяльності сфери фізичної культури та спорту [5, 12].

Однак поява нового спортивного явища із визначеним вагомих соціальним впливом зумовлює потребу реалізації низки наукових розробок, зокрема обговорення вимог допуску спортсменів до змагань у групі олімпійських спортивних єдиноборств до Юнацьких Олімпійських ігор.

Мета дослідження – з'ясувати вимоги до відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор у групі спортивних єдиноборств.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних наукової та методичної літератури і джерел інформаційної мережі Інтернет, аналіз документальних матеріалів.

Результати і дискусія. Структура комплектів нагород розіграних у спортивних єдиноборствах на Іграх Олімпіад упродовж сучасного етапу розвитку олімпійського спорту не є однорідною. Системними чинниками її формування варто вважати [9, 13]:

- введення до програми нових видів спорту (окрім наявних у 1896 р. на Іграх I Олімпіади, Афіни – фехтування та боротьби греко-римської) у 1904 р. – боротьби вільної та боксу (Ігри III Олімпіади, Сент-Луїс), у 1964 р. – дзюдо (Ігри XVIII Олімпіади, Сент-Луїс), у 1996 р. – тхеквондо (Ігри XXVI Олімпіади, Атланта) та 2020 р. – карате (Ігри XXXII Олімпіади, Токіо);
- проведення змагань з видів спортивних єдиноборств серед жінок: фехтування (1924, Ігри VII Олімпіади, Париж); дзюдо (1992, Ігри XXV Олімпіади, Барселона); тхеквондо (2000, Ігри XXVII Олімпіади, Сідней); боротьба вільна (2004, Ігри XXVIII Олімпіади, Афіни); бокс (2012, Ігри XXX Олімпіади, Лондон); карате (2020, Ігри XXXII Олімпіади, Токіо).
- загальне збільшення комплектів нагород з 4 (Ігри I Олімпіади, 1896, Афіни) до 63 (Ігри XXXI Олімпіади, 2016, Ріо-де-Жанейро).

Інноваційні зміни у період 2000–2016 років пов'язані зі зменшення кількості комплектів нагород для змагань у боротьбі греко-римській (до 6 вагових категорій), перерозподілу нагород у видах фехтування (до 5 для чоловіків та 5 для жінок), боротьби вільної (до 6 для чоловіків та 6 для жінок), боксу (до 10 для чоловіків та 3 для жінок). Станом на 2016 рік, у програмі Ігор Олімпіад характерна стратегічна політика із гендерного урівноваження видів змагань у спортивних єдиноборствах, включення нових видів спорту на паритетних засадах щодо кількості комплектів нагород для чоловіків та жінок [6, 9, 13].

Водночас на дещо нижчому рівні змагальності розвиток олімпійських спортивних єдиноборств можна представляти змаганнями рівня Юнацьких спортивних ігор України. Відзначимо, що у 2010 році вперше були проведені Юнацькі Олімпійські ігри. Власне тому проведення аналогічних змагань на національному рівні отримало відповідну нормативно-правову підтримку [8, 12].

Основними завданнями проведення відповідних змагань було визначення рівня спортивної роботи та її активізації в територіальних фізкультурно-спортивних організаціях, фізкультурно-спортивних товариствах, відомчих фізкультурно-спортивних організаціях, закладах фізичної культури з підготовки спортивного резерву; підготовки спортсменів України до участі у I Юнацьких Олімпійських іграх 2010 року в м. Сінгапур.

У межах регламенту цих змагань було визначено потребу у підготовці від областей команд з боксу в складі 13 спортсменів 1993–1994 років народження. Загалом змагання були заплановані у 13 вагових категоріях. Проте організаторами залишена можливість (за потреби) подвоєння боксерів у двох вагових категоріях [12]. Щодо боротьби вільної та греко-римської підходи до організації змагань залишені сталими. По десять представників за кожним із напрямів греко-римська боротьба, боротьба вільна (юнаки), боротьба вільна (дівчата). Така кількість спортсменів зумовлено можливостями представити усі вагові категорії. Однак також є варіант представлення у вагових категоріях 2-х спортсменів (максимально) [12].

Для змагань з дзюдо запропоновано формувати склад команди із розрахунку загалом 16 спортсменів, з них по 8 юнаків та дівчат. Однак тут запропоноване обмеження за майстерністю, а саме I розряд. Для юнаків та дівчат максимально допустима кількість спортсменів відповідає усім наявним ваговим категоріям.

Разом із тим виявлено, що для тхеквандо рекомендовано проводити змагання із залученням 20 спортсменів від однієї команди (по 10 юнаків та дівчат). Це з однієї сторони відповідає кількості вагових категорій, проте з іншої не відображає об'єктивний рівень популярності та конкурентності у цьому виді спорту. Також значне представництво частково переорієнтовує фінансові можливості областей. Також спостерігаємо відмінні від попередніх видів спорту вікові межі учасників (1995–1997 роки народження) [12].

Найбільш різноманітною є програма для фехтування, що відображено й у вимогах до учасників та представництв команд областей [12]. Ураховуючи вид зброї та представництво юнаків та дівчат загальна кількість учасників від області становить 24 спортсмени. Окрім цього вікові обмеження стосуються 1993–1996 років народження, спортсменам дозволено брати участь у двох видах зброї.

Аналізування цього документу дало можливість говорити про уніфікацію структури змагань між юнацькими та дорослими змаганнями. Фактично наявна повна відповідність дорослим змаганням. Також відсутнє урахування популярності, потреб та проблем розвитку тих чи інших видів спорту, їхніх дисциплін тощо.

У продовження цього дослідження розглянемо вимоги системи відбору спортсменів – кандидатів до складу збірної команди України на участь у I Юнацьких Олімпійських іграх 2010 року [11]. Їх варто розділити на дві об'єктивні частини. Перша представлена кваліфікаційними вимогами міжнародних федерацій з видів спорту та Міжнародного Олімпійського комітету. Інша представлена системою відбору спортсменів України для кандидатів на участь в Юнацьких олімпійських іграх.

Таким чином для боксу за першою категорією вимог визначено участь та зайняте 1–3 місце в Чемпіонаті світу (квітень 2010 р., Франція). Максимальна квота від Національного олімпійського комітету становить три спортсмени зі обмеженням року народження (1992–1993 р). У другій групі вимог визначено, що право на участь у кваліфікаційному змаганні, Чемпіонату світу отримують спортсмени, які посіли перші місця на всеукраїнських молодіжних іграх 2010. При ситуації здобуття на Чемпіонаті світу більше ніж 3 ліцензії, пріоритет буде надано спортсменам, які посіли кращі місця. При меншій кількості, кандидати в національну збірну команду будуть обрані за рішенням тренерської ради з урахуванням аналізу виступів спортсменів на міжнародних змаганнях, аналізу їхньої конкурентоспроможності у відповідних вагових категоріях та ймовірність здобуття медалі на Юнацьких Олімпійських Іграх [11].

Аналізування відповідних вимог для боротьби вільної та боротьби греко-римської вказує на однотипність підходів. У першій групі визначено пріоритет Європейського кваліфікаційного турніру. Загалом квота у цьому виді спорту визначена 2 представника для юнаків та 1 серед дівчат (боротьба вільна) та 2 спортсмени для боротьби греко-римської. До участі в Юнацьких Олімпійських іграх відбір проводиться серед спортсменів 1993–1994 р.н. для юнаків у 5 вагових категоріях (46 кг, 54 кг, 63 кг, 76 кг, 100 кг) та дівчат у 4 вагових категоріях (46 кг, 52 кг, 60 кг, 70 кг) – боротьба вільна, 5 вагових категоріях (42 кг, 50 кг, 58 кг, 69 кг, 85 кг) – боротьба греко-римська. На внутрішньому рівні (друга група критеріїв) основними відбірковими змаганнями визначено чемпіонат України (10 вагових категорій) серед юнаків та дівчат [11]. Лише переможці чемпіонату завоюють право брати участь у відбірковому міжнародному. У разі неможливості чемпіона взяти участь, передбачена можливість представлення країни призером, який у контрольній сутичці отримає перемогу. В разі, якщо на відбірковому турнірі буде здобуто більше ліцензій, ніж встановлено квотою, пріоритет буде надано спортсменам які посіли кращі місця у цих змаганнях.

Відносно мінімалістичними є вимоги щодо кандидатів на участь з дзюдо. Основним чинником допуску є Кваліфікаційний чемпіонат світу 2009 року. Згідно нього

на момент опублікування документу [11] було здобуто 2 ліцензії на участь. Таким чином для спортсменів 1993–1994 років народження визначено учасника серед юнаків у ваговій категорії до 55 кг, а на представлення серед дівчат претендують 3 спортсменки. Вирішального значення тут набуде їхній рейтинг за рішенням Міжнародної федерації дзюдо [11].

Щодо учасників Юнацьких Олімпійських ігор з тхеквандо можна говорити про збереження тенденцій. Загалом допускаються за першою групою критеріїв представники 3 вагових категорій у дівчат та 3 вагових категорій у юнаків. Від Міжнародної федерації поставлена вимога для трьох юнаків та трьох дівчат результативно виступити на кваліфікаційній них змаганнях – Чемпіонат світу (Мексика, м. Тіхуана, березень 2010 року). Ліцензії надаються на країну для спортсменів 1993–1994 року народження [11].

Разом із тим, право на участь у кваліфікаційному мають також лише три юнаки та три дівчини від країни, яких буде визначено на відбірковому турнірі “Діти України” (грудень 2009 року). До основних вимог другої групи належить зайняти 1 місце у вагових категоріях серед юнаків (до 48 кг, до 63 кг, до 73 кг) та дівчат (до 44 кг, до 49 кг, до 55 кг). За відсутності можливості визначальним стає рейтинг спортсмена за підсумками участі у всеукраїнських та міжнародних змаганнях за останні 2 роки (станом на грудень 2009) [11].

Дещо суперечливою є система відбору для представників України з фехтування. На вищому рівні (перша група вимог) зазначена необхідність участі в кваліфікаційному Чемпіонаті світу (03–12.04.2010, м. Баку). Відповідно у кожному з шести видів зброї відбираються 4 спортсмени від Європи, які посіли найвищі місця. При цьому ліцензії на участь в Юнацьких олімпійських іграх є поіменними. Допускаються до участі спортсмени 1993–1994 року народження.

Однак друга група вимог (національний рівень) має значні відмінності, незважаючи на приналежність усіх видів зброї до однієї національної федерації. Так, право на участь у чемпіонаті світу спортсмени отримують згідно з системою відбору до національної збірної команди України. Правила цього відбору є відмінними. Наприклад для представниць шпаги до заліку зараховуються чотири кращі виступи на всеукраїнських кадетських змаганнях, чотири кращі виступи на міжнародних кадетських змаганнях (першість Європи, першість Світу, кубки Європи серед кадетів, турнір на призы МГФСО), два кращі виступи на всеукраїнських юніорських змаганнях, два кращі виступи на юніорських змаганнях, два кращих виступи на всеукраїнських дорослих змаганнях, один кращий виступ на міжнародних дорослих змаганнях. Очки зараховуються починаючи з тура вибування [11]. Тобто рівень змагальності спортсмена до певної міри повинен наближатися до дорослих. Також значна кількість стартів для організму спортсмена беззаперечно не дасть підстав для високої результативності на сіх цих змаганнях.

Поряд із тим, для шпаги (юнаки) до складу збірної команди на Першість Європи та Світу входять три спортсмена. Всі спортсмени визначаються виключно за українським рейтингом, а четвертий спортсмен – тренерською радою. Особливістю є те, що на початку сезону старшим тренером визначається перелік, місце проведення та кількість змагань, які входять до заліку системи відбору.

Для такого виду зброї як рапіра (серед юнаків та дівчат) Умови відбору до складу збірної команди передбачають призначення усіх спортсменів згідно українського рейтингу [11].

Дещо складнішим є відбір до складу команди з шаблі серед чоловіків. Тут передбачено і врахування значної кількості змагань (юніори, дорослі) і результативності виступів (додатні значення) та навіть штрафні санкції за низькі результати на тих самих

змаганнях і з додатковими умовами. Окрім цього Кандидатам до збірної команд України серед кадетів обов'язкова участь у міжнародних турнірах. Спортсмен, що не брав участь у кадетських міжнародних турнірах, не розглядається на участь у Першості Світу та Першості Європи [11]. Це певною мірою обмежує можливість “першого” потрапляння на ці змагання для талановитих спортсменів.

Тобто у випадку фехтування ми маємо значну диференціацію критеріїв відбору на національному рівні, що певною мірою ускладнює (в окремих випадках) розуміння (прозорість) самого процесу відбору.

Висновки.

Утворення змагань Юнацькі Олімпійські ігри є визначальним у структурі олімпійського руху. Залучення до них юних спортсменів різних країн світу зумовлює необхідність вивчення критеріїв допуску до зазначених змагань.

Критерії допуску зі спортивних єдиноборств зі сторони організаторів Юнацьких Олімпійських ігор є мінімалізованими та сконцентровани на досягненнях спортсменів у провідних змаганнях здебільшого останнього року перед іграми. На національному рівні спостерігається значна варіативність вимог до потрапляння до складу юнацьких збірних команд зі спортивних єдиноборств та участі в Юнацьких Олімпійських ігор. У боксі, боротьбі (вільній та греко-римській) до збірної потрапляють переможці всеукраїнських молодіжних ігор, у тхеквандо проводяться окремі кваліфікаційні змагання та об'єктивно складна, варіативна та “роздута” система відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор представлена у фехтуванні.

Перспективи подальших досліджень передбачають з'ясування ефективності запропонованих систем відбору учасників Юнацьких Олімпійських ігор в окремих спортивних єдиноборствах.

1. Бондарчук ІВ. Про підсумки I Юнацьких Олімпійських ігор. Фізичне виховання в школі. 2010; 5: 12–13.
2. Борисейко В. Організаційні аспекти Олімпійських ігор і Юнацьких Олімпійських ігор: схожість та відмінність. Теорія і методика фізичного виховання і спорту. 2014; 1: 82–86.
3. Гамов ВГ. Перші Юнацькі олімпійські ігри – це передусім велика освітня програма. Фізичне виховання в школі. 2010; 5: 9–11.
4. Головатенко ОМ, Олексієнко ЯІ. Олімпійський рух в Україні. Участь українських спортсменів в Олімпійських іграх: навч.-метод. посіб. Черкаси: ЧБСУБСНБУ; 2015. 46 с.
5. Платонов ВМ, редактор. Енциклопедія Олімпійського спорту України. Київ. Олімп. л-ра; 2005. 462 с.
6. Палатний А. Досягнення спортсменів України у змаганнях зі спортивних єдиноборств на Іграх Олімпіад (1992–2016 рр.). Фізична активність, здоров'я і спорт. 2017. ; 2 (28): 3–12.
7. Палатний А. Номенклатура нормативно-правового забезпечення розвитку олімпійських спортивних єдиноборств в Україні. Фізична культура, спорт та здоров'я нації: збірник наукових праць. Житомир: Видавець: Євенок ОО. 2017; 4 (23): 302–307.
8. Палатний А. Обсяги спеціалізацій зі спортивних єдиноборств у вищих училищах та ліцеях-інтернатах спортивного профілю (2005–2012 рр.). Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П.Драгоманова. Серія № 15. “Науково-педагогічні проблеми фізичної культури / Фізична культура і спорт” зб. наукових праць. Київ. 2017; 12 (94) 17: 66–71.
9. Палатний А. Структура розподілу нагород в спортивних єдиноборствах у програмах Олімпійських ігор. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. 2017; 25–26: 218–225.
10. Платонов ВН. Система підготовки спортсменів в олімпійському спорті. Общая теория и ее практические приложения : учеб. тренера высш. квалификации. К. : Олимпийская литература. 2004: 808 с.
11. Про підготовку збірної команди України до участі у I Юнацьких Олімпійських іграх 2010 року: Наказ, Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту. 3929/364, 06.11.2009.
12. Про проведення V літніх юнацьких спортивних ігор України 2009 року: Наказ, Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту. N 74, 20.01.2009.
13. Приступа Є, Бріскін Ю, Палатний А, Пітин М. Розвиток та становлення спортивних єдиноборств у програмах Ігор Олімпіад сучасності. Фізична активність, здоров'я і спорт. 2017; 1 (27): 3–19.

14. Сітнікова НС. Системний підхід держави до покращення Олімпійського руху України на сучасному етапі. Науково-виробничий журнал “Держава та регіони”. Серія: “Державне управління”. Запоріжжя; 2012; 1 (37): 49–53.
15. Булатова М, Єрмолова В, Белокуров Д, Касьяненко О. Юнацькі Олімпійські ігри. Сінгапур 2010: навч. посіб. Київ: Нац. олімп. комітет України; 2010. 68 с.

References:

1. Bondarchuk IV. About the results of the I Youth Olympic Games. *Fizyczne vykhovannia v shkoli*. 2010; 5: 12–13.
2. Boryseiko V. Organizational Aspects of the Olympic Games and the Youth Olympic Games: Similarities and Differences. *Teoriia i metodyka fizychnoho vykhovannia i sportu*. 2014; 1: 82–86.
3. Намов ВН. The first Youth Olympic Games is primarily a major educational program. *Fizyczne vykhovannia v shkoli*. 2010; 5: 9–11.
4. Holovatenko OM, Oleksiienko YaI. The Olympic Movement in Ukraine. Participation of Ukrainian athletes in the Olympic Games: navch.-metod. posib. Cherkasy: ChIBSUBSNBU; 2015. 46 p.
5. Platonov VM, editors. Encyclopedia of the Olympic sport of Ukraine. Kyiv. Olimp. 1-ra; 2005. 462 p.
6. Palatnyi A. Achievements of athletes of Ukraine in competitions in sports martial arts at the Games of the Olympics (1992–2016 gg.). *Fizychna aktyvnist, zdorovia i sport*. 2017; 2 (28): 3–12.
7. Palatnyi A. Nomenclature of normative legal support for the development of Olympic martial arts in Ukraine. *Fizychna kultura, sport ta zdorovia natsii: zbirnyk naukovykh prats. Zhytomyr: Vydavets O. O. Yevenok*. 2017; 4 (23): 302–307.
8. Palatnyi A. Volumes of specialization in martial arts in higher schools and lyceums-boarding schools of sporting profile (2005–2012). *Naukovyi chasopys Natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni M.P.Drahomanova. Serii № 15. “Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kultury / Fizychna kultura i sport” zb. naukovykh prats. Kyiv. 2017; 12 (94) 17: 66–71.*
9. Palatnyi A. The structure of the distribution of awards in sports martial arts in the programs of the Olympic Games. *Visnyk Prykarpatskoho universytetu. Serii: Fizychna kultura*. 2017; 25–26: 218–225.
10. Platonov VN. The system of training sportsmen in the Olympic sports. General theory and its practical applications: ucheb. trenera vyssh. kvalyfykatsyy. K. : Olympyiskaia literatura. 2004: 808 p.
11. About preparation of the national team of Ukraine for participation in the 1st Youth Olympic Games in 2010: Nakaz, Ministerstvo Ukrainy u spravakh simi, molodi ta sportu. N 3929/364, 06.11.2009
12. About holding of the V Summer Youth Sports Games of Ukraine in 2009: Nakaz, Ministerstvo Ukrainy u spravakh simi, molodi ta sportu. 74, 20.01.2009
13. Development and formation of martial arts in the programs of the Games of the Olympiad of the present. *Fizychna aktyvnist, zdorovia i sport*. 2017; 1 (27): 3–19.
14. Sitnikova NS. System approach of the state to improve the Olympic movement of Ukraine at the present stage. *Naukovo-vyrobnychi zhurnal “Derzhava ta rehiony”*. Serii: “Derzhavne upravlinnia”. Zaporizhzhia; 2012; 1 (37): 49–53.
15. Bulatova M, Yermolova V, Bielokurov D, Kasianenko O. Youth Olympic Games. Singapore 2010: navch. posib. Kyiv: Nats. olimp. komitet Ukrainy; 2010. 68 p.

Цитування на цю статтю:

Палатний АЛ. Критерії відбору учасників юнацьких Олімпійських ігор у змаганнях у групі спортивних єдиноборств. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Фізична культура. 2018 Трав 24; 29: 57–63.

Відомості про автора:

Палатний Артур Леонідович – кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, Комітет Верховної Ради України з питань сім’ї, молодіжної політики, спорту та туризму (Київ, Україна)
e-mail: palatnyu.a@gmail.com
<http://orcid.org/0000-0003-0132-7243>

Information about the author:

Palatnyi Artur Leonidovich – Candidate of Science of Physical Education and Sport, Associate Professor, Committee of the Verkhovna Rada of Ukraine on Family, Youth Policy, Sport and Tourism (Kiev, Ukraine)